BLAD NR. 4/03
DECEMBER

Ank'ret

Godt Nytår

MEDLEMSBLAD FOR RY BÅDLAUG

RY Bådlaug

Ry Marina
Siimtoften 13, 8680 Ry
Tlf 86 89 29 90

Email: ry-marina@mail

Bestyrelse:

Formand:	Leo Nielsen	86945504
Næstformand:	Folmer Nielsen	86891973
Kasserer:	Helga Mortensen	86890102
Bestyrelsesmedlem:	Kurt Dan Jensen	86891791
Bestyrelsesmedlem:	Kaj Jensen	86891789
Bestyrelsessuppleanter:	Mogens Weigelt	86892642
	Kim Würtz	86938907
Sekretær:	John Salling	86890519

Udvalg(s-formænd):

Hus- og pladsudvalg:	Jens Erik Jensen	86947947
Broudvalg:	Hardy Nielsen	86892307
Malerudvalg:	Valdemar Mortensen	86853079
Sikkerheds- og miljøudv:	Børge Thykier	86936540
Fest- og aktivitetsudvalg:	Jytte Syska	86892532
Navigationsudvalg:	Kai Rasmussen	86846224
Radioudvalg:	Jens Chr. Jensen	86891603
Redaktionsudvalg:	Niels Hovgaard	86891671
Silkeborgsøernes Brosamarbejde:	Leo Nielsen	86945504
Ry- og Silkeborgsøernes Brugerråd:	Leo Nielsen	86945504

Havnekontoret Telf. 86 89 29 90

Kontortid: Hver mandag fra 18.30 til 19.30

Vi er på kontoret for at hjælpe dig.
Hvis du har spørgsmål, eller hvis du mangler diesel til din båd - så kom ned på marinaen i vor åbningstid.

Havnefoged Kurt Dan Jensen
Havneassistent Mogens Weigelt
Havneassistent Kim Würtz

NYE MEDLEMMER - DET ER OGSÅ OS!

Redaktion:
Else Jensen
Hanne Thykier
Jens Hvass
Kurt Nielsen
Birger Madsen
Karen Johnsen
Niels Hovgaard
(Ansvarshavende)

Tryk:
Dixit Them
Tlf. 86 84 70 22

Forsidebillede:
Foto
Birger Madsen

Ank'ret

Medlemsblad
for
Ry Bådlaug

Udkommer:
Ultimo marts
Ultimo juni
Ultimo september
Ultimo december

NB! NB! NB! NB!
ABSOLUT SIDSTE FRIST
for aflevering af indlæg til næste nummer af ANK'RET er den**. 1. marts. 2004**

Vigtige telefon numre

Vandforurening (begrænset/lokal):
Ring Ry Kommune,
Teknisk Forvaltning
Tlf. 86 89 15 55

Udenfor kommunens åbningstider ringes til chefen for Teknisk Forvaltning
Knud Martin Kjeldsen
Tlf. 86 89 31 12

Vandforurening i større omfang:
Ring alarmcentralen **Tlf. 112**

Ulykker til søs:
Ring alarmcentralen **Tlf. 112**

Falck **Tlf. 112**

Skanderborg Politi
Tlf. 86 56 14 48

Silkeborg Politi
Tlf. 86 82 39 00

Søværnets Operative Komando
SOK: **Tlf. 89 43 30 99**

Havnefogeden Horsens
Tlf. 20 80 13 38

Amtsregistrering af både/ afmelding/ændring
ring til Åse Nielsen
direkte **Tlf. 89 44 66 00**

Gæsteregistrering af både
Statoil, Randersvej 8, Ry
Tlf. 86 89 12 88

Leo Nielsen

Formanden har ordet !

Silkeborgsøernes brosamarbejde, som er et samarbejdende mellem klubberne SMK, SSK og Ry Bådlaug, har foretaget det sædvanlige brosyn og fremlagt budgetforslag ved det årlige fællesmøde mellem klubberne. Såvel brosyn som budget afspejlede, hvad vi jo alle godt vidste, at broernes tilstand er i forfald, og at der er behov for betydelig renovering og fornyelse.

Gennem sommeren har vi her i bestyrelsen fået mange tilkendegivelser fra medlemmerne om broerne. Vi har tolket essensen af alle disse meldinger i retning af, at medlemmerne ønsker og forventer, at vi har mange og gode broer, og at disse broer frem for alt er sikre at færdes på.

På den nylig afholdte klubaftenen "Møde med bestyrelsen" blev dette tema også debatteret og her blev tilkendegivet samme indstilling.
Hvad der kan overraske noget at erfare, så har der i de år brosamarbejdet har eksisteret, ikke været foretaget større fornyelser af broanlæggene, bortset fra steder hvor isen har drillet. Det årlige beløb til vedligehold har gennem hele perioden været på et ensartet niveau.

Jeg har efterfølgende boret lidt i historikken for brosamarbejdet. Ved samarbejdets start i 1987 blev der fastsat en værdi for en bro, uden hensyn til broens tilstand, (retten og muligheden for at have broen på stedet var det væsentligste. At broen måske bestod af pinde var uden betydning). Alle klubberne havde et antal broer, men ikke lige mange. De klubber der medbragte færre broer i dette "ægteskab" måtte indskyde en kontant medgift svarende til det manglende antal broer. Brosamarbejdet bestod nu af et stort antal broer og første års kontingent, som straks blev anvendt til at forny/opgradere broerne. (Det er lidt uklart om dele af det kontante indskud gik til brorenovering, men der er sikkert medlemmer som husker dette).

Der blev fastsat et årligt bidrag til vedligehold på 60 kr. pr klubmedlem. Nogle år senere blev det nødvendigt at forhøje beløbet til 65 kr. idet Told og Skat skulle have et bidrag for det lønarbejde brosamarbejdet lod udføre. Sidste år blev beløbet hævet med 10 kroner og er nu 75 kr. pr medlem. Gennemsnittet af de årlige udgifter for de sidste tre års brovedligehold har været mindre end gennemsnittet for de første tre år af brosamarbejdets eksistens.

Mange af de broer som i dag volder problemer har stået helt fra den tid og er nu ved at være 15 til 20 år gamle.

Ry Bådlaug har overfor brosamarbejdet tilkendegivet, at vi går ind for en betydelig opgradering af broerne, såvel deres tilstand som tilpasning til de både der anløber broerne. Viser der sig behov for øgning af de løbende medlemsbidrag eller et mere direkte kontant indskud vil vi også gå ind for dette.

Årsprogrammet.
Sidst jeg skulle skrive til denne side, havde jeg medtaget lidt om de aktiviteter vi har på årsprogrammet. Jeg havde samtidig medtaget, at vi på klubaftenen "Mødet med bestyrelsen" ville drøfte programmets punkter, med henblik på ideer til fremtidig indhold. Gennem snart mange år har vi haft en reduktion af antallet af programpunkter. Mange aktiviteter har over tid haft en gradvist faldende tilslutning for til sidst at udgå af programmet. Der er i samme periode ikke kommet et tilsvarende antal nye ideer ind. Over en periode har vi set at de programpunkter hvor der indgik sejlads, hvor der i aktiviteten indgik at vi også brugte bådene, er udgået. Selskabelige arrangementer hvor bådende er i havnen har ikke mærket den samme afmatning.

På et tidspunkt kommer træf ved et broanlæg, med dyster i vandkamp, vandgang, bådmanøvrering og anden leg og friluftsunderholdning for børn, unge og lidt ældre måske igen på mode. Initiativer og initiativtagere skal her være særdeles velkomne. Denne del er også med til at skabe et sammentømret miljø som også er at finde i Ry Bådlaug.

En endeløs beretning.

Ry Marina har en opgave i gang som tilsyneladende ingen ende vil tage. Sagen drejer sig om købet af Banestyrelsens vejareal omkring Skimminghus. Vi har skrevet, ringet, afholdt møder og ventet. Hver gang siger "den udsendte fra Banestyrelsen" at der ikke er hindringer for at vi kan købe arealet, og at banestyrelsen gerne vil af med det. Men der sker ikke mere. Vi har nu kortet terminerne mellem vi rykker ned. Ikke fordi vi er utålmodige, vi vil selvfølgelig gerne have det afklaret men et tidspres er der jo ikke. Så må vi jo afvente.

Udvalgene.
Det helt centrale i den daglige at marina og klubhus er den udvalgsstruktur vi har. Jeg plejer gerne at sige, at det er udvalgene der får det hele til at fungere i praksis. Udvalgene er også tæt på de ting der skal gøres, inden for deres område, og har god føling med hvad der sker. Det er ikke altid at bestyrelsen har den samme nærhed. Vi har drøftet meget om vi kunne gøre dette bedre og ser en mulighed herfor, ved at tilbyde udvalgsformænd deltagelse i bestyrelsesmøderne. Set fra bestyrelsens side vil det være særdeles formålstjenligt om formændene for de største udvalg deltog i møderne. Det vil sige Hus – og pladsudvalg, Broudvalg og Festudvalg. Dette er set ud fra, på stort set alle bestyrelsesmøder, er emner der vedrører opgaver for disse udvalg. For de øvrige udvalg kunne en mere uformel eller emnebestemt deltagelse anvendes.
Det må selvfølgelig fortsat være sådan, at det er den valgte 5-mandsbestyrelse der er ansvarlig overfor generalforsamlingen, og der kan naturligvis opstå emner der bør behandles af denne bestyrelse alene. I den tid jeg har været med i bestyrelsesarbejdet, som jo er mere end 10 år kan jeg erindre en episode som ikke var egnet for en bredere dialog. Skulle en ny opstå kan den behandles på et isoleret møde.

Vinterarbejderne er nu i gang på helt sædvanlig vis. Der er hver lørdag folk på havnen, nogle er i gang med renoveringer, nogle blot for at se på og nogle for opretholde vanen med jævnligt at komme på havnen. Jeg kan kun opfordre til, så tit som muligt at lægge vejen forbi havnen på lørdagene, og få en hyggelig sludder over en kop kaffe eller øl. Eller nyde udsigten over havn og sø her medens vinteren er det dominerende. Selv om en havn præsenterer sig bedst når der er både på pladserne, så er der også noget særligt ved et vinterbillede.
Jeg vil hermed ønske alle en rigtig god jul og et godt nytår.
Leo Nielsen

Og så stævner vi mod nye mål!

Det Hvasse hjørne

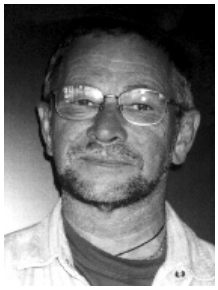

Jens Hvass

En god sejlsæson er blevet til ”der var engang”. År 2003 var kølig til efter Skt. Hans, men så kom sol og sommer endelig til Danmark, og det gode vejr ville ingen ende tage. Det kan ende med, at det i gennemsnit bliver det varmeste år i de sidste 100 år. Metrologerne har lige meddelt, at november måned er godt på vej til at blive den varmeste november i nyere tid – og i øvrigt varmere end oktober måned. Fortsætter denne udvikling med, at det bliver varmere og varmere jo længere vi kommer hen på året, ja så må vi hen og finde det lette tøj frem igen – og så kan det være, at vi snart kan sejle hele året.

Selv her ved nytårstide er der nogle ting vi skal være opmærksom på, så løb lige nedennævnte punkter igennem:

Medlemskontingent og havneleje

Selvom vi nu er midt i vinterens hjerte, er det alligevel på tide at tænke på den forestående sæson som fritidssejlere på Silkeborgsøerne – og første skridt i den retning er at sikre sig en plads i Ry Marina til sæson 2004.

Girokort på både havneafgift og kontingent for foreningsåret 2004 vil dumpe ind ad din brevspræk hen imod nytåret – og **begge** girokort skal betales ultimo januar, hvis man vil sikre sig bådeplads, idet vedtægterne kræver, at en pladsejer/-lejer også er medlem af Ry Bådlaug. Tingene hænger sammen, og derfor samtidig betaling af begge girokort.

Læg ikke girokortene for langt væk, idet en overskridelse af betalingsfristen medfører et rykkergebyr, hvis kassereren skal hen og rykke for en af de 2 betalinger. Tænk på vores hårdtarbejdende kasserer og spar hende for bøvlet med rykkergebyrer – hun har nok at se til i forvejen.

Husk også, at det er en betingelse for at deltage i Ry Bådlaug/Ry Marinas generalforsamling i februar, at girokortene er betalt.

P

Udmeldelse af Ry Bådlaug/salg af bådplads

Efter § 6 i vedtægterne skal udmeldelse af Ry Bådlaug ske senest pr. 1. januar ved skriftlig henvendelse til bestyrelsen/havnekontoret senest 30 dage forinden – altså pr. 1. december.

Har du af en eller anden grund allerede besluttet dig for udmeldelse af Ry Bådlaug, og har du glemt anførte frist, som jo nu allerede er overskredet, så kontakt alligevel snarest muligt bestyrelsen eller havnekontoret og gør opmærksom på din beslutning.

Bedre sent end aldrig, da det er et træls stykke arbejde for kassereren at sende rykkere til personer, der allerede har besluttet sig for udmeldelse.

Husk også så hurtigt som muligt at gøre havnekontoret bekendt med, at din plads skal sælges. Det letter vores havnemester meget, hvis han har god tid til at finde næste køber i venterækken, da han ofte er nødt til at kontakte flere, inden køberen er fundet.

P

Adresseændring, ny båd m.v.

Har du skiftet adresse, fået nyt telefonnummer, ny båd eller nyt registreringsnummer, eller er der sket andre ændringer vedrørende det enkelte medlem og medlemmets båd, så kontakt snarest muligt havnekontoret, så ændringerne kan blive ajourført.

Kun hvis alle oplysningerne i Ry Bådlaugs medlemsregister er korrekte, har vi mulighed for at komme i hurtig kontakt med dig, hvis der f.eks. skulle være sket et eller andet med din båd.

Tyveri og hærværk på bådene er desværre ikke et ukendt begreb, og netop derfor er det uhyre vigtigt, at Ry Bådlaug har det rigtige telefonnummer – også gerne dit mobilnummer, så du er til at få fat i – hvis uheldet er ude.

P

Vinteroplægning af både

Som det er alle – eller i hvert fald de fleste – bekendt, skal alle både være trukket på land senest den

15. november, medmindre man af en eller anden årsag har fået en dispensation af bestyrelsen.
I år oplevede vi det glædelige, at kun et par bådejere skulle rykkes for optagning af sin båd. Få dage efter sidste frist, havde de sidste 3 også forladt Ry Marina. Sådan skal det være – når vi ikke har lønnet mandskab til at gå og holde medlemsskaren op i vinden.
Nu henligger havnen tømt for både, så reparationsholdene og brobyggerne kan komme i gang med deres arbejde.

P

Generalforsamling
den 17. februar 2004.
Ry bådlaug er også din forening. Den 17. februar har du chancen for at gøre netop din mening gældende, - og hvem ved, måske er det netop dine idéer, der nyder fremme på generalforsamlingen.
I Ry bådlaug/Ry Marina betragtes stilstand som tilbagegang, og derfor er der hver eneste år gang i noget nyt, og derfor er der da også hvert år nye ting at tage stilling til i din forening.
Husk nu, at det er en forudsætning for at stemme på generalforsamlingen, at du har betalt dit kontingent og din havneleje forinden – og betalingsfristen er jo som tidligere anført ultimo januar.

P

Nye bestyrelsesmedlemmer
Hverken formanden, bestyrelsesmedlemmerne eller udvalgsformænd og deres hårdtarbejdende arbejdshold holder evigt. Nye emner skal frem i lyset – gerne yngre kræfter.
Der **må** være nogle nye medlemmer, der kunne tænke sig at komme ind i varmen og give en håndsrækning i bestyrelsesarbejdet.
Der er tale om et spændende og personligt udviklende arbejde, hvor der er mulighed for at lære lidt om økonomistyring, samarbejde såvel internt som eksternt samt mange andre spændende
Vi hylder i Ry Bådlaug det princip, at ingen der møder frem på generalforsamlingen skal presses ind i noget, som man ikke på forhånd har haft mulighed for at drøfte, dels med bestyrelsen og dels med baglandet. For af få fat i gode positive emner er der derfor vigtigt, at bestyrelsen får et tip om, hvem der er villig til at afløse bestyrelsesmedlemmer, der fratræder.
Prøv at tage en snak ude i medlemskredsen. Hvem kender et medlem, som gerne vil aftjene sin "værnepligt" – om jeg så må sige – for vi er jo alle forpligtiget til at yde et ekstra "bidrag" udover kontingent og havneleje, hvis vi vil holde omkostningerne og dermed kontingent og havneleje på et niveau, hvor alle kan være med – direktøren såvel som pensionisten.

P

P

Månedens tankestreg

Det er med kærlighed som med mæslinger – vi må næsten alle igennem det.

P

SILKEBORG-
SOERNES
BROSAMARBEJDE

Brosamarbejdet har her i efteråret foretaget et meget kritisk gennemsyn af broerne. Formålet med gennemsynet var at skaffe et godt overblik over, hvilken tilstand broerne havde med henblik på det kommende års renoveringer. Sådan et gennemsyn er der sædvanligvis gennemført hvert år. Når gennemsynet i år blev særligt kritisk, skyldes dette alene den iagttagelse at mange af broerne, på trods af reparationer i foråret, alligevel havde gentagne defekter gennem sæsonen.

Det stod rimeligt klart, at mange af broerne har stået i mange år, og at alt træværk praktisk taget er ved at være rådnet væk. For flere af broerne kunne vi konstatere, at når de alligevel stod og så rimelig brugbare ud, skyldes dette alene de mange delreparationer. Når der blev kigget mere kritisk på materialerne var de underliggende dele generelt dårlige, hvilket vel heller ikke er mærkeligt idet mange af broerne jo har stået der lige længe.

Brosamarbejdet havde på denne baggrund mulighed for at opstille to budgetter for det kommende års vedligehold. Et budget som var baseret på en almindelig vedligehold med udskiftning af synlige defekte brædder, og et budget hvor der tages mere radikalt fat og hvor mere tvivlsomme broer fornyes. Disse budgetter skulle jo så efterfølgende godkendes af de tre klubbestyrelser på det årlige fællesmøde.

Fællesmødet blev afholdt i november, der blev ikke ofret mange ord på den skrabede løsning, hvorimod der var fuld opbakning til en meget gennemgribende renovering af broerne. Der blev fra alle klubber tilkendegivet at broernes tilstand og funktion var meget vigtig, og at der skulle ske en opgradering. Der blev samtidig fremhævet at broernes dimensionering i det omfang det var muligt, gerne måtte tilpasses et mere aktuelt udvalg af medlemmernes både.

En ikke ubetydelig del af denne beslutning er jo økonomi. Normalt renoveres der årligt for ca. 50.000 kr. Den skitserede opgradering vil koste betydeligt mere og et budget, for det der realistisk kunne gennemføres næste år, beløber sig til ca. 110.000 kr. Her skal jeg så nævne at bro 30. (Slåensø/savværket) er ikke med skønt den ser meget ringe ud. Det er valgt at sømme stumperne sammen i denne omgang og forny broen året efter. Materialerne i broen er ikke så ringe, men broen har været udsat for betydelige isskader flere gange. I disse beslutninger ligger så også en indikation af, at der det følgende- eller de to følgende år skal investeres lignende store beløb i opgraderingen af broerne.

Brosamarbejdet har i mange år haft en reservekapital stående. Det blev ved fællesmødet besluttet at anvende denne på det kommende års renoveringer. Det betyder at klubberne ikke skal betale et højere medlemsbidrag for det kommende år, (2004). For år 2005 eksistere denne mulighed ikke, så her ligger det allerede nu klart, at der skal tilføres brosamarbejdet flere penge.

Der er indgået aftale med en ekstern entreprenør om at gennemføre såvel renoveringerne som broudskiftningerne. I aftalen indgår at broerne skal være ibrugtagningsklare 1. maj. Vi håber hermed at være fri for sidste års lidt kedelige konstatering, at der var broer som ikke var brugbare helt frem til juni.

På trods af at der nu bliver taget radikalt fat på broerne må vi jo fortsat forvente, at der sker påsejlingsskader, at der sker afbrænding af dæksplanker med engangsgrill og at andre små ting går til.
Selv om det tilstræbes at reparationer foretages af en ekstern entreprenør, kan der jo blive behov for at skifte et bræt i ny og næ. Brosamarbejdet vil derfor fortsat have behov for hjælp fra medlemmerne. Der vil til sæsonstart blive indkøbt et mindre lager af brædder i ca. de længer der anvendes på broerne. Der vil blive depot hos SMK på Sejsgrunden og på Ry Marina. Mange medlemmer medbragte og udskiftede sidste år adskillige ødelagte brædder, en hjælp som brosamarbejdet er taknemmelig for og som brosamarbejdet også gerne vil gøre brug af fremover.
Leo Nielsen

SLADREBÆNKEN

Gode gamle Bent ”Nimo”… han slipper ej heller for at komme i ”Jule-num’ret ”.. Jo, han havde fået solgt Luna 26’eren og nu skulle den så afrigges ved servicebroen. Uheldigvis blæste det kraftigt, og fru Birgit skulle holde agtertovet… men, men… enten blæste det for kraftigt, eller også havde Nimo stadig skuden i styrefart (med maskinen koblet til)… resultatet blev at Birgit måtte slippe tovenden, der så meget uheldigt endte i en sand ”omvikling” af skruetøjet !!! Ups… ikk’ så heldigt, når nu den nye ejer skulle bistå ved optagningen… Han tog det nu pænt !!!

Nyt udvalg!
Meget stærke kræfter arbejder på at få oprettet et nyt udvalg til at holde styr på servicebygningen og dens indhold af hjælpemidler. Enggaard har lovet at påtage sig dette uoverskuelige job, hvis nogen vil stemme på ham til generalforsamlingen.

Hjertesuk!!
Det er ikke nok, at du bærer din brugte olie ind i sevicebygningen og hælder den ud oven på oliebeholderen, den skal også ned i hullet i tønden.
Du er meget velkommen til at møde op en dag og få rengjort gulvet for den spildte olie.

”Den sømand han må lide, langt mer… ” én go’ gammel sejlervise, og hvor den passer på Litle John… En lun sommeraften, hvor han skulle vise en kollega hvor smuk søen er omkring Himmelbjerget.. ja, så i sin store iver over naturens pragt, kom han for langt under land ved Dynæs… og *der* er ”tyndt vand”.. og vupti stod det gode skib på grund… godt og *grundigt*.
Det var så ikk’ det værste, for han skulle hjælpes fri, og hvem ringer man så til… ”én ven ”.. Enggaard blev valgt…men, men det var nok ikk’ lige den ”liv-line” han skulle have valgt, Enggaard tilkaldte en fotograf, som så kom halsende bagefter.
Desværre var det for mørkt og billederne duede ikke… ærgerligt ! Tænk at se selve John Silver i…. *en kort snor efter Enggaard*.

Den sitter fast!

Var der nogen der så glimtet?
Folmer ville forevige rederiets julefrokost med klubkameraet, men nogen havde taget filmen ud for fremkaldelse. Da blitzen virkede upåklageligt, gik Folmer rundt og blitzede deltagerne indtil en venlig sjæl syntes, at han skulle spare på batteriet.
-Ja, den teknik, den teknik!-

SLADREBÆNKEN

Har vi ikk' nævnt "Nimo" én gang..?, Nå som altid er én gang… ingen gang ! Vi ta'r ham nok engang og kan berette, at… ja, det skulle egentlig ikke frem, men pålidelige kilder i sø-systemet, kunne fortælle, at "Navi Kaj".. Ja.. ham Kaj, der underviser i navigation… havde langtidsparkeret ved en bro-ende.. og det er åbenbart uklogt. Jo'h …for en sen aftentime.. og i buldrende mørke kom vores kære "Nimo" hjem fra en aftentur, der havde trukket lidt ud… og det var altså ikke til at finde "hullet" mellem 2 broer… så "Nimo" ville tæt på for at orientere sigt… en ikke særlig god lyd fra stævnen fortalte, at her var noget galt… en direkte vædring af "Navi-Kaj".. godt nok kun i glide-fart, men nok til at Kaj's vintersæson skulle starte ved bådebyggeren og det for Nimo's regning…. Nu er der så bare at håbe at sejlsæsonen 2004 forløber bedre, for nu er der hjemkøbt en dejlig Nimbus 26'er med masser af "riskoger-kræfter".. en Yanmar.. forstås…
og de ka' slå bak, hvis…

Det går også uden en sladrebænk!

Det er da dejligt at Enggard vil holde orden i værkstedet, så kan alle andre jo gøre der, som man plejer at gøre!!!

Ry Bådlaug byder velkommen til nye medlemmer

Birger Pedersen	Årslev
Karl Møgelbjerg	Hammel
Tonny Elsmose Petersen	Harlev
Merethe og Peter Røgen	Silkeborg
Bjarne Enggard	Skanderborg
Dan Christensen	Silkeborg
Kaj Rønø	Ry

Den naturlige spalte

eller: **Manden ved bålet**

Kurt Nielsen

Nu er julen nylig overstået med alt dens kommersielle ræs, samt glæder og sorger afhængig af hvordan man har oplevet den. Fik du så det du ønskede, og fik du set det du skulle som Kim Larsen synger, den linie kunne vi jo passende med en ganske lille omskrivning tage op til overvejelse her ved årets slutning ændret til, "nåede du det du skulle" i året 2003. Der vil nok altid være noget du ikke nåede, eller som du kunne have gjort bedre, men her vil jeg tillade mig at fremsætte et godt råd, lad være med at udsætte tingene. Det er jo de ting vi ikke får gjort der nager og giver stress. Som et gammelt valgsprog siger: "Hvorfor udsætte til i morgen, hvad man kan få andre til dag", nej, men det sikreste er dog alligevel at tage tyren ved hornene og gøre det selv, så ved man det er gjort, og kan så tage det af bunken over ugjorte ting. Og det er først når den bunke er kørt ned på nul at man slapper af og kan holde helt fri.

Skal vi lige vende tilbage til emnet julen. Så bliver den jo aldrig med den samme forventning og hygge som da vi var børn, og gad vist om nudags børn kan sige det samme om 40 - 50 år, med alt det jule-hærværk de bliver udsat for via flimmertossen, og forretningernes alt, alt for tidlige juleaktiviteter der tærer voldsomt på forventningens glæder, og gør mange juletrætte længe før juleaften. Men nu er julen ovre og så skal vi heldigvis ikke længere tvinges til at drikke varm rødvin med müssli, det er som bekendt en svensk specialitet, og det kan da også kun være opfundet af svenskere.

Men lad os holde fri alligevel "uanset bunken´s højde". Er der så noget mere genopladende end en travetur i skoven. På denne årstid hersker der en helt utrolig stilhed og ro derude, eller skal vi sige inde, især efter snefald, ikke engang vinterens hjerte høres selvom vi er midt i det. Hvis vi lige ser bort fra familien Mikkelsen, så er næsten alt parringsufred indstillet, hankønnet er igen blevet venner, det drejer sig for mange om bare det at overleve. Lader vi så Søren spætte tage sig af vinteres hjerteslag, så er der store chancer for at høre ham banke løs på udgåede træer og grene med et rungende ekko fra højskoven. I Ry Nørreskov yngler de kragestore sortspætter med den højrøde hat, jeg har mødt dem et par gange, og deres banken er virkelig noget der kan høres viden om, og hvergang man så møder rektor Søren himself i den sorte kappe, ja så er dagen reddet, han er imponerende i sin flagrende guierlandeflugt der slutter af med, at han klapper lodret ind på et træ.

Hans meget mindre fætter Spætmejsen lader også sit "tvætt - tvætt tvætt - tvætt" høre på denne tid, medens han ligesom kurer på rumpen ned og igen op ad de store bøgetræers grene, måske kommer der kun et "tvætt" når han kun kurer over en enkelt knast.

Gærdesmutten han tier bestemt heller ikke stille, hvis man kommer for tæt på hans enemærker, så vanker der omgående en ordentlig skideballe hvor han ligesom slår nogle lange serier af hurtige smæld med tungen, og den besked er helt klar, se hurtigst muligt at forføje jer ud af mine private områder.

I skovbunden lever skovmusene uforstyrret, så længe de holder sig nede i deres enorme gangsystemer i det tørre græs under sneen. Gangsystemer der kan gøre enhver talibaner grøn af misundelse, og som vi først får at se når sneen smelter. Og i deres underjordiske bunker´s under trærødderne må de kravle tæt sammen i de mosforede reder for at holde varmen. De må dog når sulten nager, af og til op, og ud på farlige ture for afhentning af nødder som de har gemt i depoter rundt omkring. Beklageligvis for musene, så er der jo rigtig mange, hvor lækker lun musesteg står

både øverst og nederst på spisekortet. Her kommer familierne Mikkelsen og Per Uglesen helt klart ind på en førsteplads.
Og vor lille hyggelige journalist Peter Pindsvin, der også stikker sin næse i alting, er snart midt henne i vintersøvnen, han slumrer trygt i sit lune bladhus, som han byggede nede under kvasbunken i det sene efterår. Brokken (altså grævlingen) slumrer også det meste af vinteren nede i den luneste ende af sin hule, sammenrullet og med snuden boret godt ind ved halen. Har man prøvet at snuse til sådan en kal tror man gerne, at det der med snuden ved halen befordrer ekstra dyb søvn. Af og til med ugers mellemrum skal han dog lige op og trække lidt tiltrængt frisk luft og slå en streg, og er det så stadig fugtigt og koldt deroppe rokker han lidt rundt, ryster flest muligt lopper af pelsen, og lunter ligeså stille ned og snupper en to-tre ugers lur igen.
Har det sneet og der er sporsne som man kalder det på jægersprog, er det sjovt at gå og tyde alle de aftryk som dyr og fugle har sat. Fasanernes spor står som en lang række pile der peger i modsat retning som de er gået, jeg vil foreslå, at det er for at lede hr. og fru Mikkelsen på afveje. Af sporene i sneen kan man se hvor mange dyr der har færdedes, og det er ofte rigtig mange som skovbunden afslører, selvom man ikke lige ser noget til dem eller render på dem, så er viden om at de er der en god tanke.
Er der glat og godt sneddække så fødderne skal løftes højt kan sådan en 3-4 timers travetur godt få de fleste til at blive lidt matte i sokkerne, men har man så været så heldig at finde lidt Østershatte eller de gule Fløjsfod er det bare med at komme hjem og få dem ristet. Og hvis det er Østershatte så er et godt stykke ristet franskbrød evt. med lidt stuvede brændenælder eller spinat lagt på brødet inden svampene ikke af vejen, hvorimod de små delikate Fløjlsfod er rigtig gode til en lille omelet, og efter sådan en travetur smager alting lige dobbelt så godt.
Nu går vi så igen mod lysere tider og safterne stiger i træer og buske allerede her fra begyndelsen af det nye år. Har I husket at beskære og fjerne de grene som skal bort, ellers er det høje tid. Hvis man saver en gren af for eksempel ahorntræet sidst i januar tapløber saften ud af grenstumpen der sidder tilbage. Og birketræerne kan jo ligefrem tappes for saft hvis man vil eksperimentere lidt med det. Jeg har prøvet at drikke det, men da det ikke smagte af ret meget prøvede jeg at blande det med vodka, og så var det straks meget bedre.
En anden nødvendig vintersyssel er rensning af fuglekasser for sidste sæsons redematerialer. Det er især nødvendigt at rense alle småfuglekasserne, knapt så nødvendigt med stærekasserne, de kan selv. Men jeg har nu altid ydet dem den servive at rense deres også, og så pudre dem ganske let i bunden med loppepulver af hensyn til fuglelopper som næsten altid findes i kasserne.
Mange fugle i haven er jo en stor hjælp til at holde alskens kryb og kravl nede. Lige udfor mit køkkenvindue står der en birk, og sidste sommer havde myrene en hovedvej op og ned ad den hvor de færdedes i hobetal når de skulle op og malke bladlusene, der var ustandselig en livlig trafik. Det havde min solsortehan opdaget, og hver gang han trængte til afveksling i kosten med lidt myrechips satte han sig på jorden lige hvor hovedvejen drejede op ad stammen, og her nappede han så myrerne i hundredvis lige så hurtigt de kom, og det var en dejlig nem made at få dem reduceret på.
Den tid her hvor vi venter på foråret, og hvor sneen falder og dækker mark og mose har også sine hyggestunder, der til fulde kan udnyttes når der er lagt nogle gode knuder i brændeovnen, og man har erobret husets bedste stol med en god bog. Og skal det være helt perfekt, så få overtalt "Mor" til at bage gode gammeldags vafler som spises rygende varme med et godt lag syltetøj på, ja så er årstiden og livet ikke så ringe endda. Jeg vil ønske Jer alle godt nytår 2004, og denne gang slutte af med lidt vinterstemning.

De gamle bøge i vinterdvale
nu blunder blidt i skovens sale
med løvtæppe omkring rødderne.
Her er så tyst ved vintertid,
når sneen daler fin og blid.
Og i dit spor, ja det er dem,
små anemonespirer, der kigger frem,
de ligger her og gemmer sig
til forårssolen siger hej !

Kurt

Bådliv med små forhindringer.

Birthe Børgesen

Endelig! Sommeren er allerede over os, og vi har planlagt en ferie, til den svenske skærgård og Dalslandskanalen.
ORCA er gjort klar til turen og blevet søsat i Randers. Kirsten og Birger er på pletten for at ønske en god tur.

Søndag den 6./7. kl. 11 er Kaptajnen og mutter + Martin - helt tændt, se at komme ud af Randers fjord i en fart, uha fjorden er lang og kedelig -, Vi havde rigtig god tid til at bekymre os om vejr og vindretning, inden vi kom ud i Kattegat.
Det var kun lige tåleligt. Det blæste fra N.V. Sidevind er bestemt ikke en livret her ombord!
Ferien var startet - og det var ok. Vi glædede os til at komme til Læsø. 60 sømil senere ankom vi til Vesterø havn, det var slet ikke så dårligt endda. Henrik stod på kajen og tog imod Orca, som den dag havde klaret alt til U.G. Trættet af bølger og svimle af rødvin gik vi til køjs.

Saltsyderiet på Læsø

Mandag den 7./7. Dagen starter uåklageligt med godt vejr og varm kaffe, vi to gamle skulle udforske øen, hvilket vi gjorde godt og grundigt. Vi cyklede til saltsyderiet medens, drengene tilbragte tiden med krappefiskeri fra broen. Vi købte selvfølgelig af det berømte salt til 160 kr./kg.
Så med et godt indtryk af Læsø, og ondt i en hvis legemsdel, gik vi tidligt i seng. Drengene fandt sig et diskotek ("Diskotek Kattegats perle"). Tilmed lykkedes det også for den mindste, at fare vild i et sommerhuskvarter.

Tirsdag den 8./7. Vesterø havn er nu udforsket. I halvdårligt vejr sejler vi til Østerby havn. Her er en del flere både og mere liv end i Vesterø. Det er drengenes sidste nat på Orca, Læsø er godt nok for kedelig til de unge gaster, og det er helt ok .

Onsdag den 9./7. tager Drengene bussen til Vesterø, og derfra færgen til Frederikshavn og videre med tog til Århus. Orca færtsætter farten mod Marstrand kl.16:30, men det var en rigtig dum beslutning, da der var store dønninger, og det er livet alt for kort til. Vi satte kursen mod Øst, så det blev den lille havn Vinga, vi i stedet kom til, en lille hyggelig havn med musik og glade svenskere og nordmænd - ja det var en sand befrielse endelig at ligge helt stille. Inden vi gik til køjs, gik vi os en lang tur, og oplevede solnedgangen fra de bare klipper, som Vinga nu er.

Torsdag 10./7. Herfra lilleputhavnen sejler vi ud i skærgården, og klokken 15:00 er vi i Marstrand. Dette blev noget af en kontrast i forhold til sidste havn. Her var der mennesker, larm og både overalt. Det er her, at vi kan se Carlstens fæstningen. Det blev en urolig nat med konstant trampende folk hen over båden.

Fredag den 11./7. Vi vågnede op til et dejligt vejr. Vi traver en tur til Carlstens fæstningen og oplever virkelig turismen. Senere sejler vi fra Marstrand og nord på gennem Hark fjord (øst om Tjørn). Vejret skifter nu til blæst og regn, og efter 12 sømil går vi ind til Almø sund Marina på Tjørn, hvor vi bliver tanket med både vand og diesel, får handlet og frem for alt får en rolig nat.

Lørdag den 12./7. Vi er nu klar til at tage fra Tjørn, og nyder her en fantastisk natur i skærgården, sol og lidt vind, helt perfekt!. Vores mål er halvøen Vindøen, hvor NordWest fabrikken ligger. Måske skal der lige ses på en ny båd! ☺
Efter et par timers hvil går turen til Kalvøen tæt ved Henån – hvor vi overnatter, og for første gang prøver vi at fortøje ved et klippeøje, hvilket lykkedes uden problemer. Stilheden og de nøgne sten det er er sælsomt syn, (det skal opleves).

Søndag den 13./7. Stilheden får os, pr. refleks til at gå og hviske. I løbet af dagen får vi snakket meget i mobilen, det er lækkert, at høre tingene er, som de skal være på hjemmefronten. Solen forkæler os med sine stråler, medens vi sejler mod nye oplevelser. Igen fandt vi os en klippe med tilhørende natur, der ikke kan beskrives, kun opleves. Her beslutter vi os for at blive til mandag morgen, hvad vi ikke vidste, var at vi befandt os meget tæt på en vandskiklub, så brølende speedbåde kom høvlende forbi i de sene aftentimer, men ok, det var da lidt underholdende, og en kontrast til, hvad vi tidligere havde oplevet.

Mandag den 14./7. Åh hvilken morgenstund, hvor klippen spejler sig i det klare vand. For ligesom

at komme det hele lidt tættere, søsætter vi gummibåden og sejler en tur. Det er et smalt område, og vi prøver med en åre at se om dybden understøtter Orca, dette er også lidt for spændingens skyld. Der var en meter vand det laveste sted, men beslutter os alligevel for at give det et forsøg. Efter at have undersøgt området, sejler vi videre gennem Hamburgsund, og efter endnu nogle sømil når vi til Fjeldbakke fjorden, og havnen i Fjeldbakke er kæmpe stor. Pris for en nat her er 225 kr. og larmen er enorm. Nej tak! Lad os bede om en stille vig, hvor der altid er plads til en til.

Tirsdag den 15./7. En glad morgenhilsen fra de 4 norske både, der ligger ved vores side. Nu kan dagen begynde, Kostaøerne er næste mål på turen. Igen får vi en flot sejltur, vi vælger Sydkosta og vi er efterhånden blevet ret skrappe til at fortøje ved klipperne. Det er længe siden cyklerne har været fra borde, men her er det en ren nydelse, at mærke græsset mellem tæerne og prøve at gå på asfalt. Det er faktisk sidste nat i den svenske skærgård, i morgen gælder det Halden i Norge.

Onsdag den 16./7. 22 sømil er lige til at klare, og her til morgen skinner solen igen, og det er den bedste humørspreder. Med det levende søkort på skærmen er det inget besvær at finde den rette vej udenom klippeskær. Vi bliver konstant bombarderet af utrolige naturoplevelser.
Vi kan nu skimte Svinesund broen. Den er med sine 67 meter over fjorden Nordeuropas højeste bro, den blev åbnet i 1947, der bliver i øjeblikket bygget på en ny bro, som står færdig i 2005. Toppen på denne bue vil være 92 meter over vandet. Her bliver virkelig filmet inden vi når Halden havn.
Det har været en super fin dag, som slutter med en god musikalsk oplevelse på havnen.

Torsdag den 17./7. At slå øjnene op til sol igen så kan dagen ikke få bedre start. Nu skulle ORCA have den store bade dag, ja både udenpå og indeni, ser hun ret brugt ud. Det er i aften vi skal flyttes med lastbil til Nøssemark i Sverige. Først skal vi på opdagelse her i denne spændende havneby. Op på cyklerne til Frederiksten fæstningen som lå 4 -5 km. op af en bjergskråning. De mest dramatiske begivenheder i Norsk krigs historie har fundet sted her på fæstningen. Hele 6 gange har fæstningen været angrebet -, men aldrig erobret. Det er her sagnet om den hvide dame-som viser sig i lyse sommernætter er opstået. Hun leder efter sin kæreste, der forsvandt under mystiske omstændigheder. Fæstningen havde eget bryggeri, der forsynede mandskabet med øl. Hver soldat havde en dagsration på 2/6 l øl. Det var en interressant eftermiddag med 35 graders varme. Faktisk havde vi lidt travlt, ORCA skulle flyttes om i industrihavnen og gøres klar til vognmanden.
Puha, der røg vi pludselig i problemer, vognmanden nægter simpelthen at flytte ORCA, hans kranbil havde ikke kapacitet til at løfte og transportere båden, skønt alt var aftalt på forhånd!

Så var det med at tælle til ti !!.

Med lidt hjælp fra et par svenske bådturister, som heller ikke havde fået en god behandling af denne schaufør, fik vi kontaktet en vognmand, som var frisk til at transportere os til Nøssemark „men først om mandagen“! Ok, 4 dage mere i Norge.

Fredag den 18./7.

Efter meget polemik og galskab – tog SKIPPER Andreas op på turistinformationen. De tog vores problem alvorlig, og for alt vores bøvl og kaos, gav de os en gratis billet til sluserne i Dalskanalen. Forbandelser og eder blev lagt på hylden og ferie humøret fundet frem igen.
Vi bestemte os for at forlade industrihavnen og vores „ven“ lastbilchauføreren. Ja, jo før jo bedre!.
Nu er det en anderledes ferie, ingen søkort, ingen planlagt rute „en total hjerne rensning“.
Nu er der en chance for at få læst bøger, som var tiltænkt sidste års sejler ferie.
Idefjorden blev vi anbefalet, det er fjorden der skiller Norge og Sverige.

Lørdag den 19./7. Lørdag morgen, alt er i orden, ja bortset fra at ankeret har sluppet sit tag i nattens løb, og ORCA er kommet lidt for tæt på land. Blå bundmaling kunne ses lidt for tydelig på stenene. Efter dette vælger vi at ankre op i bunden af Idefjorden. Vi tager gummibåden, det er ikke forsvarligt at sejle længere ind med ORCA, så vi må på opda-

Morgensol i skærgården

gelse. Og med gummibåden drivende i denne total stilhed, er det en oplevelse, så det risler ned af ryggen. Her for enden af Idefjorden er der en foss, hvor vandet løber ned ad flade sten, fra tre sider, ja, man kan ikke beskrive naturen, det skal simpelthen opleves.

ORCA ser lidt ensom ud her på afstand, men en overraskelse venter. Ankeret var noget træls at få op, det viste sig, at være et gul kapel så tyk som en overarm. UHA! det kunne give hjerte banken, - selv efter lang tid. Med bådshagen og korsets tegn, kunne vi tage fra dette hyggelige sted uden skade på kabel og skibets anker.

Vi beslutter at lægge til ved en lille by på den svenske side af fjorden. Der kommer cyklerne fra borde, vi får en dejlig lang tur til et stenbrud, og det var godt

Søndag den 20./7. Solen har besluttet, at skinne på os igen i dag. Morgenkaffe inden kl. 8, det er sjældent, men godt og masser af fred til at læse. Hen på dagen, beslutter vi at sejle til en lille havn, med et stenmuseum. Vi tog chancen, og prøvede at fortøje ved en ankerkugle, men heldet var ikke med os. Tov og reb blev filtret ind i bovpropellen. Skipper måtte i gummibåden, og bådshagen og brødkniven var nødvendige rekvisitter, og til slut et råbåndsknob for at udbedre skaden på tovet! SÅ måtte vi på land og noget ærgerligt kunne vi konstatere at stenbrudsmuseet havde lukket. En erfaring rigere sejler ORCA mod Halden, vi beslutter at gense Svinesundbroen, som var et imponerende syn. Vi var heldige, at få en masse god video derfra. Så er det Halden industrihavn der venter, vi har besluttet at overnatte der, så tæt på løftestedet som muligt. Trætte og solbrune og med mange oplevelser fra Idefjorden går vi til køjs.

Mandag 21./7. Godmorgen ! for sidste gang her i Norge Vi havde en rolig nat, men nu der lidt arbejde med at afmontere masten, inden kranbilen kommer kl. 9.
ORCA er nu forsvarligt læsset, og alt er i skønneste orden, og med følgebilen forrest er Skipper og gast optimistiske, og glæder os til turen på de smalle norske veje. Efter de godt 35 km., Kom vi godt og sikkert til Nøssemark i Sverige.

Herfra venter nye udfordringer, som der berettes om i det nye år.

Endelig på vej mod Dalslandskanalen!

Når enden er god..

Nu lokker atter de lange veje, skrev jeg i min forårs-sæson artikel i dette ypperlige organ. Det gjorde de rigtig nok, og vi har slidt meget asfalt sommeren over. Vi har også slidt meget på både båd og vand, for vi har sejlet flere sømil end vi plejer. Det skyldes ikke kun, at vi huskede at nulstille tælleren fra første tur.

Lige inden sæsonen gik løs med klargøring og søsætning, tog vi på Finito afsked med et kært besætningsmedlem. Vores lille tætte, elskelige, hengivne og ikke mindst umådeligt fysisk skrøbelige hund Konrad tog afsted til den evige dækstjans. Ikke mindst har tabet af ham givet os en ny tilgang til sejleriet. For skønt savnet har været og fortsat med mellemrum er meget tungt, så har det også betydet store lettelser og større bevægelsesfrihed. Det er og bliver nemmere at modtage invitation til "en lille en" ombord hos andre, når man ikke lige på en eller anden snedig måde skal skaffe adgang til hunden også. Der har i vores nærmeste omgangskreds været en rørende imødekommenhed med hensyn til hundebesøg, men det er meget forståeligt ikke noget man møder alle steder.

Som i de tidligere sæsoner har vi taget mange billeder. Der er utallige af hejrer på afstand (...hø hø ingen nævnt ingen glemt - men det var nu fuglene jeg mente) - der er et andet utal af den i forvejen mest fotograferede pæl i søsystemet (ved den første bro i Engen med udsigt i udadgående retning - for nu at sige det rent ud: MIN PÆL) - der er mange - og jeg siger jer, der er ***virkelig*** mange af forskellige stadier af fødeindtagelse, ude som inde, tidligt som sent og så er der kære venner i massevis. Billeder der kan tages frem og ses på og grines af. Der er nok til hele denne vinter og flere med. Hvis man da ikke var totalt sikker på, at næste års høst ville være lige så righoldig.

Endnu en skelsættende begivenhed for den resterende del af besætningen på Finito var, at vi deltog i arrangementet Musik på Havnen - tidligere kendt som Harmonikatræf. Grunden er jo nok lidt, at skippers kone i det seneste år har modtaget undervisning i spil på sømandsorgel - det er slet ikke nemt kan jeg godt røbe. Det var en uforglemmelig dag, som blev nærmere uddybet i en særartikel i sensommerudgaven af Ankret.

Mandemad er et fast og ufravigeligt punkt i vores årsplan, skønt det var tæt ved at glippe i år. Gudskelov lykkedes det i sidste øjeblik at navigere uden om andre forpligtelser og nå at komme med.. Det var et flot arrangement. Holdet, som var næsten identisk med det der i sin tid startede traditionen, havde vældet sig i kulinariske udfordringer. Fiskeforret - vildt ala Rydberg - det var "ægte dyr" der var på tallerkenerne - og til slut en rigtig Te-Kurt Is Bombe. Wow den var go´! Det er en formfuldendt afslutning på sæsonen med det arrangement. Man ved at efter det starter, det uundgåelige "forfald". Bladene har allerede længe taget farve og hver tur ud kan vise sig at være den sidste.....og dog, "mon ikke vi lige kunne nå at runde Rosvig bare een gang til?". Der siges farvel og god vinter til gode venner. Både dem man ved man kommer til at se i vinterens løb, og dem man vil glæde sig til at se igen når foråret kommer.

Nu sidder vi her hjemme på Fyn. Sommeren var særlig - og det bliver vinteren nok også. Vi har vores hus gennem de seneste 10 år til salg. Livet er for kort til udvendig vedligeholdelse, så vi har valgt en ren lejeløsning som vores fremtidige bolig. Endnu ikke færdigbygget. Ingen af os husker, hvornår vi sidst har kunnet flytte ind i "sprit"-nye omgivelser under et tag uden skårede tagsten og med en hær af energiske unge håndværkere til at udbedre de skader der måtte opstå. Til foråret får skipper forhåbentlig nu bedre tid til at fuldføre alle de projekter for Finitos fornyelse, som vi startede i den forgangne sommer. Nemlig fordi han ikke længere skal save og kløve 20 rummeter brænde og fræse 500 kvadratmeter køkkenhave og hakke et utal af prydbede og.....you name it.

Tusind tak for en dejlig sæson til alle.

Ejvin og Karen fra Finito

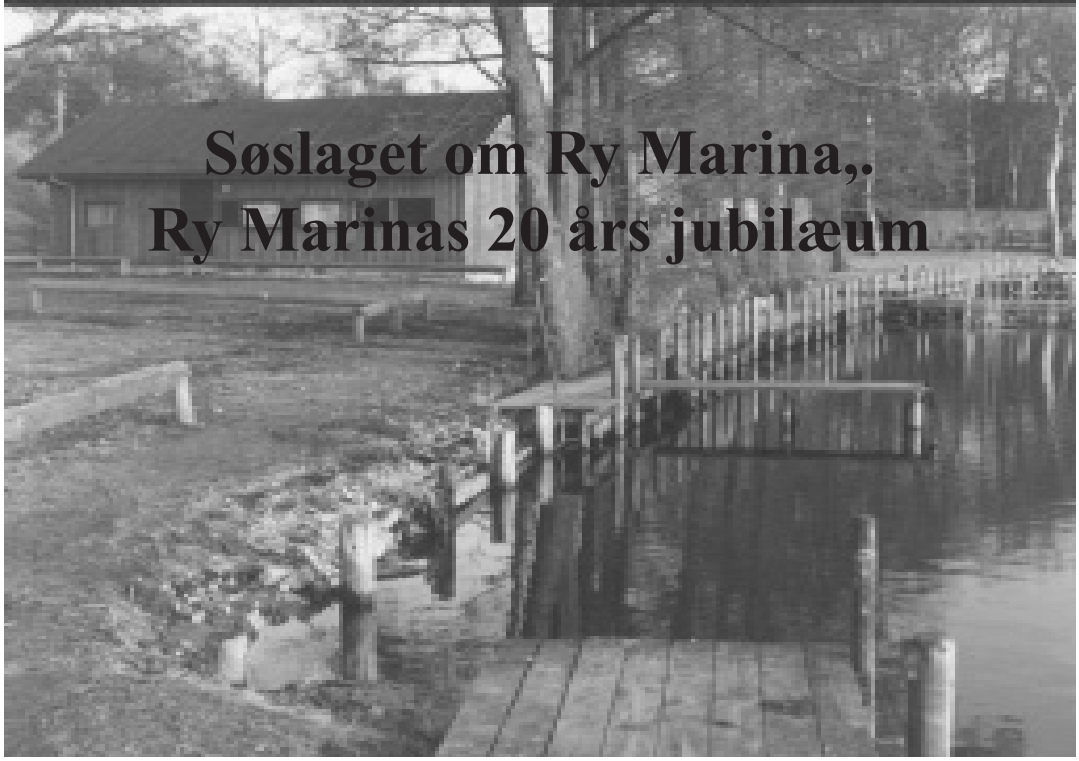

Søslaget om Ry Marina,. Ry Marinas 20 års jubilæum

4. maj 2004 bliver en mærkedag i Ry Marina, idet det denne dato er nøjagtig 20 år siden, at Ry Bådlaugs bestyrelse satte deres underskrifter på skødet i forbindelse med Ry Håndværker og Borgerforenings salg af havnen til den selvejende institution Ry Marina, der administreres af Ry Bådlaugs bestyrelse. Prisen for Ry Marina, Skimminghus med de eksisterende faciliteter var efter endog meget drøje forhandlinger fastsat til kr. 776.000, og overtagelsesdatoen blev fastsat til 1. april 2004. En lang sej kamp – til tider i mere end stiv kuling – var endelig bragt til ende.

Der var absolut ikke enighed i hverken Ry Håndværker og Borgerforenings eller Ry Bådlaugs baglande om handlen med Ry Marina. På Ry Bålaugs generalforsamling i 1982 måtte bestyrelsen således kæmpe en hård kamp for bare for at skaffe flertal til at gå i forhandling om at købe Ry Marina.

Efter at der dog var skaffet flertal i begge lejre for at gå i forhandlinger om handlen med Ry Marina, fik Ry Bådlaug nogle hektiske år for at få det hele til at falde på plads. Der skulle laves vedtægter for Ry Bådlaug og Ry Marina og der skulle kradses mange penge ind til den nævnte salgssum og til vores advokat Kurt Rehl.

Glædeligt var det for Ry Bådlaugs bestyrelse, at trods protester og til tider hektisk debat – ja så købte 140 ud af 150 bådejere straks deres plads ved hver især at indbetale kr. 6.710.

I forbindelse med overtagelse af havnen blev den årlige havneafgift sat ned fra kr. 820 til kr. 366. Ofte må man betale ekstra for selvstændigheden, men her gik det altså lige modsat – og selv efter 20 års selvstændighed med konstante forbedringer og udbygninger er vi ikke nået op på havneafgiften under den tidligere ejer.

Den handel var derfor ikke så ringe endda – og slet ikke når vi ser i bakspejlet..

Forløbet udspandt sig således:

Den 11. januar 1982 var Ry Bådlaug dybt inde i forhandlinger med Ry Håndværker og Borgerforening (efterfølgende benævnt RHB) om en del forbedring af broanlægget i Ry Marina, der stort set var nedslidt til det ubrugelige. Ry Bådlaug ønskede bl.a. et nyt kajanlæg med 210 m betonspuns langs hele havnefronten – et projekt, der alene ville løbe op i ca. kr. 250.000.

RHB og RB gik sammen til Ry Kommune, for at gøre dem interesseret i projektet, men vi inkasserede dog et blankt afslag på økonomisk støtte fra den front.

Lørdag den 18. januar 1982 var nu afdøde næstformand Jørgen Christensen og jeg kaldt til et orienteringsmøde med RHB, idet RHB.s bestyrelse havde besluttet at undersøge muligheden for at sælge Ry Marina til bådepladslejerne for en pris på 1 mio.

På RB.s bestyrelsesmøde den 1. februar 1982 følte bestyrelse, at det med RHB som ejer var for bøvlet og for dyrt at komme igennem med ønsker om en modernisering af havnen, og derfor blev bestyrelsesmødet for en stor dels vedkommende brugt til at drøfte, om det måske var muligt at købe Ry Marina af RHB. Bestyrelsen nåede kun frem til, at der ville være rigtigt mange problemer med at købe Marinaen – men der var nu taget hul på en idé, der bare skulle modnes og føres til et frugtbart resultat. Smedes skal, når jernet er varmt.

På generalforsamlingen 6. marts 1982 blev Danmarkssamfundets fane overrakt Ry Bådlaug og behørigt indviet, idet vores hæderkronede og allestedsnærværende piberygende medlem Åboe Sørensen slog et søm for Dronningen, Egon Troelsen et for Færdrelandet, og det sidste søm slog jeg i på vegne af Ry Bådlaug. Nu kunne vi virkelig holde fanen højt – på kursen mod selvejerstatus.

På generalforsamlingen bad bestyrelsen de fremmødte 67 medlemmer om deres accept på, at bestyrelsen gik videre med forhandlingerne med RHB med henblik på at overtaget havnen – og så brød uvejret løs. Her er nogle af svarene, der haglede ned over bestyrelsen: Det er for dyrt. Det er alt for risikabelt. Vi har slet ikke brug for Skimminghus. Jeg vil i hvert fald ikke være med.

Kun med nød og næppe og efter en debat der i tide og utide suste ud af et blindt sidespor, lykkedes det bestyrelsen at knibe en bemyndigelse igennem, så vi havde mandat til at forhandle videre.

På RHB.s generalforsamling 15. april 1982 fik deres bestyrelse også bemyndigelse til at forhandle videre.

Næste udspil kom fra RHB, der ville sætte prisen ned til kr. 800.000, hvis Ry Bådlaug kunne overtage drift og vedligeholdelse af Ry Marina allerede fra efteråret 1982.
Dette udspil bevirkede, at tempoet skulle speedes op – og det blev det. Der blev efterfølgende holdt omkring 50 møder på kryds og tværs - om nye vedtægter, nyt regulativ, finansiering, pladspriser og afstemnings procedurer og meget andet.
Sommeren og efteråret gik med mange forhandlinger såvel internt som eksternt – uden at der blev truffet endelig beslutning om noget som helst. Kun et var vi helt sikre på – og det var, at der kun var et mål at styre efter – selveje.

Den 11. januar 1983 blev RHB.s ansøgning til Ry Kommune om forhøjelse af bådepladslejen til kr. 900 plus moms af byrådet stemt ned med 7 imod og 4 for. Økonomiudvalgets fastsatte havneleje på kr. 670 plus moms ved magt – ca. kr. 820.

På Ry Bådlaugs generalforsamling den 12. marts 1983 udtalte formanden: ”Sensommeren 1982 troede vi i Ry Bådlaug, at fremtiden var afklaret – men vi kom til at tro om et par gange”. Handlen var rendt ind i det ene problem efter det andet, men formanden mente nu, at der var lys forude, idet der kunne spores positiv vilje både ved sælger Ry Håndværker og Borgerforening, ved Kommunen og blandt medlemmerne i Ry Bådlaug.

Den 21. marts 1983 blev der nok engang afholdt møde i Skimminghus med samtlige bådepladslejere – såvel dem der var medlem af Ry Bådlaug som dem, der ikke var. Igen blev der knoklet et flertal sammen for at fortsætte bestræbelserne for at overtage Ry Marina.
Resten af året gik med møder med Ry Bådlaugs advokat Kurt Rehl for at få nye vedtægter for Ry Bådlaug og regulativ for Ry Marina på plads. Pladspriserne havde bestyrelsen beregnet til at skulle koste 5..500 for en gennemsnitsplads på 2,5 meter. Bestyrelsen lagde derfor overfor medlemmerne ud med trods alt overkommelige pris. Stor var derfor skuffelsen derfor, da det noget senere viste sig, at toldvæsnet også ville have penge, nemlig 22% af pladsprisen. Uanset hvad vi forsøgte os med, måtte vi bide i det sure æble og pålægge prisen moms. Det var noget af en uppercut, for nu skulle vi forfra med at overbevise medlemmerne om, at det også var billigt – og en god idé at købe sin plads for kr. 6.710.

På Ry Bådlaugs generalforsamling den 4 februar 1984 skulle det endelige søslag slås. For at sikre, at ikke debatten røg af sporet, havde vi taget vores advokat Kurt Rehl med til generalforsamlingen. Prisen var nu forhandlet ned på kr. 776.000. Vedtægter og regulativ var på plads. Priser og styring af økonomien ved handlen var ligeledes på plads.
Forsamlingen var ved at være beroliget, og frygten for at overtage Ry Marina havde fortaget sig – og derfor kom vi uden de store sværdslag direkte i mål.
Handlen var en realitet efter den ekstraordinære generalforsamling den 2. marts 1984 – og den 21. marts udsendte bestyrelsen glad og lettet en pressemeddelelse, hvor bestyrelsen meddelte, at de sidste brikker var faldet endeligt på plads efter 3 års forhandlinger – og at overtagelsesdatoen var fastsat til 1. april 1984.

Nu kunne der slappes lidt af med glæden over at blevet selvejere med foden under eget bord – men ak – allerede 6. februar 1984 inden handlen var en realitet og inden vi havde betalt så meget som en krone for det utjente brosystem, blev Købke, Villy Kjeldsen og Ejner Jensen pudset på opgaven at brække hele brosystemet ned og konstruere en helt ny havn – den som I ser nu.
Men det er jo en helt anden historie.

Jens Hvass

GLædelig Jul og Godt Nytår

Ry Bådlaug ønsker alle medlemmer, vore samarbejdsklubber og andre samarbejdspartnere en rigtig glædelig jul samt et godt nytår.
En speciel julehilsen med tak for hjælpen sender vi til vore trofaste og engagerede frivillige medhjælpere, vore trofaste annoncører i årsprogrammet og vore sponsorer, der alle har ydet en speciel indsats for RY Bådlaug.
Ry Bådlaug opfordrer medlemmerne til at støtte vore annoncører og og sponsorer.

Annoncører og sponsorer:

Albani
Bagergården, Ry
A. Børgesen Mesing
Dixit, Them
Home, Ry
Højgaard, Ry
JC Autolakering, Ry
Jydsk Elektro, Århus
K.E. Maskinbroderi Lystrup
Kvikly, Ry
Låsby Kro
Midtjyllande Avis, Silkeborg
NB Beton, Galten
Ry Auto-Centrum
Ry Trælast
Ry Bådebyggeri
Ry Cykel- og Knallertservice
Ry El-forretning
Ry Køreskole
Ry Park Hotel
Ry Storkøb
Ry VVS
Sadolin Farveland, Ry
Sejs Marinecenter
Statoil
Sønder Ege, Ry
Tulstrup Kro
UN Maskinservice, Sorring
Virklund Vognmandsforretning

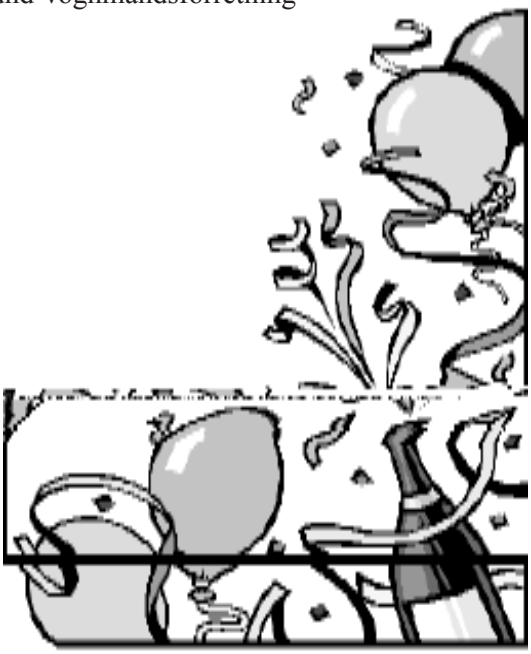

I kano gennem Nordvestterritoriet (Canada)

I sommeren 2001 drog Allan B. Rasmussen sammen med sin svoger Rune Jensen til Nordvestterritoriet i Canada.I 5 uger var de totalt afskåret fra omverdenen, og skulle i kano sejle gennem mere end 600 Km. uberørt vildmark. Planen var, at de primært skulle leve af de fisk de kunne fange og det småvildt de kunne skyde.
Sammen med kano og grej blev de fløjet til et område, hvor der aldrig tidligere havde været mennesker.
At dette blev startpunkt for ekspeditionen, skulle de bitterligt fortryde; idet de her oplevede **„3 dage i helvede“**.
De måtte kæmpe sig igennem et sammenvokset vandløb, 100´vis af væltede træer og myriader af myg. Der var ingen mulighed for at komme i kontakt med omverdenen; idet de hverken medbragte radio eller telefon.

Da den første store flod, efter 3 dages voldsomme strabadser, endelig dukkede op, var det som at komme i paradiset. Den resterende del af turen bød på storslående natur, oplevelser blandt bjørne, ulve, moskusokser og elge, til tider godt fiskeri og meget omskifteligt vejr.

Efter 5 uger, og uden at have været i kontakt med andre mennesker, blev Rune og Allan samlet op af en vandflyver ved Ishavet...

Oplev en vildmarksaften ud over det sædvanlige
Tirsdag den 20. Januar i Skimminghus kl. 19.00

Arrangementskalender:

JANUAR

Tirsdag den 20. kl 19.00
Klubaften.
I kano gennem Nordvestterritoriet (Canada).
Oplev en vildmarksaften ud over det sædvanlige. Der vil blive vist dias samt fortalt om en 5 ugers tur gennem mere end 600 km vildmark. Sammenvoksede vandløb, storslået natur, ulve, moskusokser, elge, bjørne og et meget omskifteligt vejr.
- Se omtalen-

Lørdag den 24. kl. 19.00
Gule ærter.
Traditionen tro igen i år dette specielle arrangement, hvor køkkencheferne demonstrerer deres kunnen. Prisen er ligesom tidligere år, så alle kan deltage.

FEBRUAR

Tirsdag den 17. kl. 19.00
Generalforsamling.
Årets vigtigste begivenhed, hvor alle har mulighed for at øve indflydelse på, hvad der skal ske i Ry Bådlaug og Ry Marina.

MARTS

Tirsdag den 23. kl. 19.00
Klubaften.
Se særligt opslag.

APRIL

Søndag den 4. kl. 10.00
Standerhejsning.
Starten på den nye sæson. Der er som sædvanlig kaffe og rundstykker i klubhuset. der er også som tidligere mulighed for at medbringe maritimt udstyr og sælge dette på den traditionelle auktion.

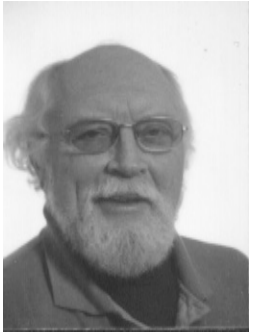

Niels Hovgaard

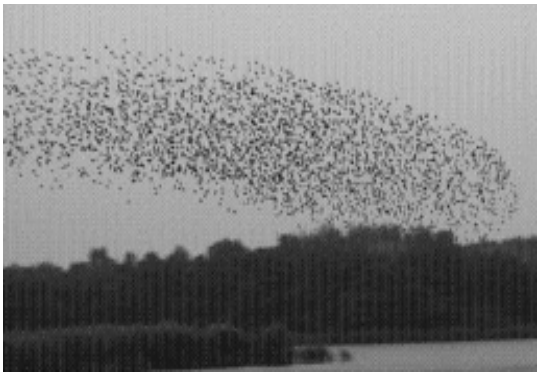

Sort sol over Birksø.

Hvert år når vi kommer til slutningen af sejlsæsonen, i sidste halvdel af september og første halvdel af oktober, har vi for vane at sejle ind i Birksø og lægge os ind ved Smørholmen, for at se på stære. Ja, somme tider tager vi aftensmaden med og så sejler vi bare lige ud af Lillesø for at lægge os ind ved Smørholmen, og så tager skuespillet fat.

Stærene kommer flyvende i mindre flokke, der mødes i luften og bliver til større flokke, og efterhånden kan himlen være helt sort af fugle, der laver flyveøvelser som en dans. Det er det man ved Vadehavet kalder for 'Sort Sol', og som man nærmest valfarter til i Sønderjylland.

Det er et fantastisk syn. Vi bliver aldrig trætte af at se det, og hver gang undrer vi os over, at de ikke støder sammen, og hvordan de finder ud af at dreje nærmest på een gang.

Som afslutning plejede stærene altid i et stukas-dyk at slå ned for at gå til ro i sivene lige ud for Smørholmen, og så er der en værre snakken af de i tusindvis af fugle, der efterhånden er samlet på et meget lille sted.

I år var stærene ved at snyde os. Vanen tro sejlede vi om til Smørholmen i Birksø, og der kom da også stære, men de forsvandt igen. Hvor blev de dog af? Jo, såmænd, de gik til ro i sivene i Lillesø ved indsejlingen til fiskeren og Møllen. Det er jo noget rod sådan at lave om på traditionen, og vi synes ikke helt at det er så sjovt bare at sejle ud i Lillesø lige uden for broerne. Så behøvede vi jo slet ikke at sejle, men kunne nøjes med at sidde i båden i havnen. Vi nåede dog en enkelt aften at se den helt store flok danse over Birksø, inden de gik ind og ned i Lillesø.

Det var som altid en herlig oplevelse. Prøv det, nyd det!

Med disse ord ønsker den gamle redacteur

Godt nytår.